

dret igjennem dette Thing, hvilket jeg nu vil tilstræbe at gjøre. De Forandringer, som ere foregaaede med Hensyn til de i Lovforslaget bibeholdte Baner, angaa Faaborg Banen og Stjern—Herning Banen. Det vil erindres, at efter at Regjeringen oprindelig havde foreslaaet en Jernbane fra Faaborg ført til Ringe, blev Resultatet af Forhandlingerne i 1877—78, at man besluttede sig til at føre denne Bane fra Faaborg i nordlig Retning til Tommerup eller et Sted paa den Jernbane, som agtedes anlagt mellem Tommerup og Alsens. Det store Flertal af det iaar nedsatte Udvalg i Folkethinget har imidlertid været enigt om, at en Bane fra Faaborg til Ringe havde Fortrinnet for en Bane med den Retning, jeg nylig nævnte. Man har der taget Hensyn til, at man saaledes paa den hurtigste Maade naaede en anden Bane. Man har lagt ikke ringe Vægt paa, at der kunde være Sandsynlighed for en Fortsættelse i en nærmere eller fjernere Fremtid fra Ringe til Nyborg, og at en saadan Bane kunde have en stor Betydning for den gennemgaaende Trafik til Slesvig. Man har tillige taget Hensyn til, at det var muligt nu at træffe Overenskomst med det sydnyfste Jernbanefelskab om Overtagelse af Banen i Forpagtning, enten indtil Staten erhvervede den sydnyfste Bane, eller indtil der blev anlagt en Statsbane fra Nyborg til Ringe, en Overenskomst paa saadanne Vilkaar, at Staten vilde faae 4 pCt. af sine Omkostninger ved Banens Anlæg, saa at Banen kan anlægges, uden at behøve Jernbanerne i nogen mærkelig Grad. Ogsaa dette har været et medvirkende Moment til at foreslaa Banen ført fra Faaborg til Ringe. Da det havde været Regjeringens oprindelige Tanke at tilfredsstille en tilstedeværende Trang til en Jernbane i den Egn af Fyn, her er Tale om, ved Anlæg af en Bane fra Faaborg til Ringe, har jeg ikke været istand til at vise nogen egentlig Modstand mod dette Forslag. Det Gæstefø, som gjorde, at jeg mindre gjerne saae denne Forandring, var den væglende Stemning, som gav sig Udtryk fra det ene Aar til det andet, og de skuffede Forventninger, som man derfor maatte lade Befolkningen lide under. I Realiteten tror jeg derimod, at en Bane fra Faaborg til Ringe kan forsvares fuldt saa vel som en Bane Nord paa til Tommerup eller til et Sted paa Alsens—Tommerup Linien. Der er et Spørgsmaal, som jeg har fremdraget i det andet Thing, og som jeg ogsaa vil nævne her. Det er et Spørgsmaal om, hvorvidt det vil blive muligt med den bestemte Anlægssum og den til Anskaffelse af Driftsmateriel opførte Sum at tilvejebringe Baneanlægget og Anskaffelsen af Materiellet saaledes, at det kan svare til de Fordringer, som det sydnyfste Jernbanefelskab har stillet som Betingelse for at yde den tilbudte Forpagtningssagift, som jeg iøvrigt anser for at være billig og rimelig. Den Sum, der er opført til Anlægget af Jern-

banen, 270,000 Kr. pr. Mil, er ikke ubetydelig mindre, end hvad Anlægget af den sydnyfste Bane har kostet, nemlig, saavidt jeg veed, henved 345,000 Kr.; men naar jeg desuagtet har troet at kunne gaa ind paa Lovforslaget med den opførte Sum, er det, fordi jeg efter gjentagende indhentede Oplysninger fra Overingenieuren ved Statsbanerne dog har grundet Forventning om, at Anlægget mulig vil kunne udføres for dette Beløb, idet Konjunkturerne for Dieblirket ere i alle Henseender gunstige for Bygning af Jernbaner; baade ere Materialierne sunkne meget betydeligt i Priser, og Arbeidet turde ogsaa kunne have noget billigere end tidligere; men dette tror jeg dog ikke vilde være tilstrækkelig, dersom man vilde have stillet Fordringerne til dette Jernbaneanlæg saa strengt, at det i alle Henseender skulde udføres saaledes, som den sydnyfste Bane er bygget; men det har det sydnyfste Jernbanefelskab ikke forlangt. Hvad det forlanger, er, at Banen og Materiellet skal være af den Bestaafenhed, at de ikke lægge Hindringer veien for en samlet Drift af de to Jernbaner. Med denne Begrænsning vil der imidlertid kunne spares en Del paa Bygningen. Om Stationsbygninger o. s. v. blive noget tarvelige, og om man der indskrænker sig til det blot Fornødne, vil i sig selv ikke kunne lægge Hindringer i Veien for den samlede Drift, og tillige er der navnlig med Hensyn til Høgn paa flere Steder Udfigt til nogen Beparelse, saa at Overingenieuren af Hensyn ogsaa hertil har ment, at der er Sandsynlighed for, at man kan anlægge Banen for de 270,000 Kr. pr. Mil. Hvad Materialet angaar, ere Priserne ogsaa i den senere Tid falden i en saa betydelig Grad, at det er muligt, at den opførte Sum, nemlig 50,000 Kr. pr. Mil, kan være tilstrækkelig. Til Jernbaner af lignende Bygning som denne, navnlig til Statsbaner i Syddjlland, har man anvendt 75,000 Kr. pr. Mil; men jeg tror, at det for det opførte Beløb er muligt at skaffe Materiellet. Jeg har saaledes troet at kunne overtage Anlægget af denne Jernbane med de opførte Summer, skjøndt jeg har haft ikke ringe Betænkelse derved; thi naar man holder Summerne ved Siden af de tidligere i lignende Viemed anvendte, er Mødsættelsen unegtelig betydelig. Med Hensyn til Herning—Stjernbanen er der egentlig ikke foregaaet nogen Forandring i Rætningslinien. Det oprindelige Lovforslag gav nemlig Ministeren Ret til at vælge mellem de forskjellige udsøgte og udstufte Linier. Lovforslaget her har ganske vist optaget en bestemt Linie, men en Linie, som jeg ikke har troet absolut at burde modsætte mig. Det er et Terræn, hvorigjennem denne Jernbane skal føres, som ikke lover noget virkelig Udbytte af Priser; men kan man faae Dækning af Driftsomkostningerne, maa det anses for det Meste. Hensynet hertil har gjort, at man fandt det tjenligt at føre Banen gennem den mest befolkede